

„Diáklány nyári munkát keres. Gyerekefelvigyázás, takarítás, bármilyen munka...” Ugye ismerős? Talán nem ő az egyedüli, aki akár apróhirdetés szelvények tömkelegét töltögeti és teszi be a hirdető postaládájába, vagy tölti fel online azért, hogy egy kis plusz zsebpénzt keressen. Keressen, de mire? Diákként.

Nem érzem helyesnek leszűkíteni a kört csak a diákokra, azon belül is csak középiskolásokra, ugyanis ha körülnézünk, kérdezősködünk, temérdek fiatal rohangászik akár a városban, akár Erdély-szerte azért, hogy állást találjon. Nem ártana azonban tisztázni előbb, hogy mégis mit jelent a diákmunka fogalma.

Ha egy kicsit beleássuk magunkat a román munkaügyi törvénybe, akkor ott rábukkanhatunk a diákok, illetve egyetemisták alkalmazására vonatkozó szabályokra. Szezonmunkára diákok csakis vakációban (és maximum 60 napra) alkalmazhatnak. Ami a korhatárokat illeti, a törvény szerint egy fizikai személy 16 éves korára válik igazán munkaképesé, de leghamarabb 15 éves kortól lehet dolgozni, azt viszont csakis egy munkaügyi szerződés, valamint szülői beleegyezés feltételével.

Az igazán nehéz, vagy veszélyes munkára csak 18 éven felüliek alkalmazhatóak. Ami a munkaidőt illeti, a 18 éven aluliak maximum napi hat órát (azaz heti harmincat) dolgozhatnak, a „felnöttebbje” pedig megengedheti magának a heti 40 (maximum 48) órát is, azaz a napi bűvös nyolc órát.

Szóba került tehát a szezonmunka, ami az iskolai szünidőben való munkavállalást jelenti, de gyakoriak a bedolgozások, házimunkában való segédkezések (legszerencsésebbeknél helyben, családban) stb. Aztán ott vannak az egyetemisták, akiknél gyakori munkának tekinthető a fesztiválozás, nyári szabadegyetem, diáktáborozás is, s ezt nem is kell tovább magyarázni, ugyanis recepciónál, információs pultnál, vagy akár a sörsap mögött, de már komolyabb szervezőként is megtalálhatjuk őket. Egyetemistáknál szóba jönnek a szakmai gyakorlatok (Anno hogyan is mondták szüleink? Inasévek?), ami azonban most nem igazán tartozik az általunk boncolgatott diákmeló-típushoz.

Másféle munka az önkéntesség, melyre, nem meglepően, másfajta szabályok vonatkoznak (s ha már az önkéntesség évét írjuk, akkor szinte reflex-szerűen, mindenhol felmerül a téma). Az önkéntes munka nem csak a Vöröskeresztnél betöltött segélyszolgálatot jelenti, sem azt, hogy elmegyünk Szomáliába éhezni, és ez az, amit a legtöbben félreértene.

A fiatalságnak ma már számtalan lehetősége van önkéntes munkát kipróbálni, s hogyha elkezd valaki élvezni azt, amit csinál, azt is elfelejti, hogy jobb lenne vele pénzt keresni s talán a későbbiekben nagyobb hasznára válik a tapasztalat, mint gondolná. Nem kötelező az *EVS-el* ([European Voluntary Service](#))

) elutaznunk szállás, étel és zsebpénz ellenében egy másik országba, elég, ha belépünk egy helyi ifjúsági szervezethez, diáktanácshoz, vagy akár alapítványhoz, és még sorolhatnánk az önkéntesség színes palettáját, amit egy ilyen kisvárosban is fel lehet lelteni.

[Vadászkiállítás melókat Udvarhelyen](#)